

MANNENGRIEPJE

(leef je nog of sterf je al)

(Männengrippe (lebst du noch oder sterbst du schön))

Komedie in drie bedrijven

door

JENNIFER HÜLSER

vertaling

Kick Boomgaard

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MANNENGRIEPJE (LEEF JE NOG OF STERF JE AL) – MÄNNENGRIPPE (LEBST DU NOCH ODER STERBST DU SCHÖN)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JENNIFER HÜLSER** en vertaler: **KICK BOOMGAARD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2023 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. **Telefoon:** (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Anna de Wit - Vrouw van Harrie, midden in het leven, ze weet wat ze wil, en voor alles ook wat niet, n.l. haar schoonmoeder en een hengelende horde mannen in haar woonkamer.

Harrie de Wit - Echtgenoot van Anna, zwaar lijdend, een zacht ei, wat hij echter niet wil weten is dat hij onder de pantoffel staat van zijn moeder en zijn vrouw. Hij ondergaat zijn lot gedwee, alleen sterven wil hij niet.

Isabel Keizer - Vriendin van Anna uit haar kinderjaren, in “London-style” zakelijk gekleed.

Dolf Visser - Beste maat van Harrie, lijdt natuurlijk keurig mee, macho, niet om een praatje verlegen, steeds bezorgd om zijn beste vriend, daarbij echter steeds trots en opschepperig.

Trudie de Wit - Moeder van Harrie, iets spitsig, toch erg zorgzaam voor haar zoon, ze mag haar schoondochter niet en is moeilijk tevreden te stellen.

Eberhart Klokkenspel - Notaris, nogal stijf, conservatief, altijd goed gekleed, weert altijd en overal een fantast of bedrieger, of een intrige, en is van nature nieuwsgierig en steeds correct.

Dr. Brinkman - Huisarts (man of vrouw) Zijn (haar) lijfspreuk: “Laat mij erdoor, ik ben dokter.” Een verstrooide professor. Kan ook de kinderarts van Harrie zijn en hem ook als een kind behandelen.

Herma (of Herman) - Vredig

Begrafenis ondernemer - op het geld uit maar toch waardig, elegant donker gekleed.

Stripperin (kort optreden aan het eind van hoofdstuk 2)

EXTRA AANWIJZINGEN:

Dr. Brinkman, notaris Klokkenspel of Herma Kunnen zowel door mannen of vrouwen gespeeld worden. De stripperin kan ook door Trudie gespeeld worden.

(9 rollen (5d/4m) daarvan een mini rol – Bezetting variabel met 8-9 pers (3-7d/2-5m)

DECOR:

De huiselijke woon- en eetkamer van de familie, liefdevol modern ingericht. Een afgang naar de slaapkamer, een naar de keuken en badkamer. Een sofa is mooi om een zieken bed in te richten.

EERSTE BEDRIJF

(als het gordijn opent, zitten Anna en Harrie aan tafel te ontbijten. Beiden zijn normaal modern gekleed. Harrie is in zijn krant verdiept terwijl Anna relatief snel en veel praat)

ANNA: Ja, en als Isabel er is gaan we eerst koffie drinken. Ik heb extra een welkomst taartje gebakken en daarna gaan we het gezellig maken met een glaasje wijn, een pizza bestellen en... Ach ja, ik heb die oude fotoalbums al extra klaar gelegd. Ach, vroeger, toen we nog kinderen waren was alles zo mooi. Weet je, we hebben elkaar leren kennen in het dorp. Toen speelde het leven zich op straat af, en niet op je mobiel. Ah, ik verheug me er gewoon op. Vijftien jaar is ook een lange tijd. Hopelijk is het nog zoals het vroeger was. *(stopt kort)* Wat als wij elkaar niets meer te zeggen hebben?! Oh mijn God!! *(denkt kort na)* Ach dan kijken we gewoon naar een film.

(Harrie heeft zich de hele tijd niet bewogen)

Harrie, wat denk jij ervan?? Harrie? Scha-at? Zeg eens, luister je eigenlijk naar me?

HARRIE: Wat? Ja, natuurlijk.

ANNA: Wat heb ik dan gezegd?

HARRIE: Je vroeg mij of ik naar je luisterde...Zie je, ik luisterde!

ANNA: Idioot, alsof ik dat bedoelde. Nou ja, maakt niet uit. Hoe ziet jouw weekend er uit, vertel.

HARRIE: Wij gaan vissen.

ANNA: Oh! Vooral niet te uitvoerig zijn. Je gaat me toch niet vertellen, dat je van vandaag tot zondagavond gaat vissen?

HARRIE: Toch wel.

ANNA: Mannen! Vooral niet te veel informatie. Hebben jullie al een onderkomen voor de nacht? Hebben jullie je al bekommerd om het eten? Kunnen jullie ergens slapen? Iemand moet dat toch organiseren. Wie heeft het gepland?

HARRIE: Dolf, zoals altijd.

ANNA: Ja, en? Heeft hij nog wat gezegd, ik bedoel, laat toch niet ieder woord uit je neus trekken. Hoe ziet zijn plan er uit?

HARRIE: *(trekt met zijn schouders)* We gaan vissen.

ANNA: Nou ja, maar kom niet plotseling op zondag naar huis om rum te halen, omdat je een kou te pakken hebt. En neem in ieder geval je washandje uit het bad mee. Ik denk, dan kan je tenminste 'n kattenwasje maken.

HARRIE: Welke kat moet ik wassen? Van mijn leven niet, ik rijd er liever overheen.

ANNA: Boah, waarmee heb ik jou eigenlijk verdiend?! Dan stink je maar, voor mij gelijk.

HARRIE: Wie stinkt er en wat is voor jou gelijk? Geen zorgen, De vissen nemen we al voor die tijd en doen ze in een koelbox, dat stinkt niet.

ANNA: Harrie de Wit, ik heb geen zin om met jou te strijden. Ik ga nu inkopen doen en dan haal ik Isabel op van het station.

HARRIE: Wie is Isabel?

ANNA: Wat ben jij toch een gemene echtgenoot? Leg je krant weg. Direct.

HARRIE: Wow, onweer op komst... Wat heb ik nu weer gedaan? Ik heb je alleen maar gevraagd wie deze Isabel is. Ken ik haar?

ANNA: Ik snap het niet. Sinds weken vertel ik jou, hoe zeer ik mij op het weekend met mijn jeugdvriendin Isabel verheug, terwijl jij gaat vissen, en jij vraagt mij in aller ernst wie ze is? Ik denk dat jij een gehoorapparaat nodig hebt.

HARRIE: In godsnaam beter van niet. Dan kan ik alles horen wat jij zegt. Ik kon toch niet weten dat jij die Isabel bedoelde. Ik bedoel, men moet toch nogmaals navragen kunnen...wie weet, met wie jij toch werkelijk dit weekend uitgaat.

ANNA: Speel hier nu niet de jaloerse echtgenoot, tenslotte zou ik jou ook kunnen vragen, of je werkelijk uit vissen gaat. Tot nu toe heb je namelijk van zo een vis trip nog nooit een enkele vis meegebracht.

HARRIE: Misschien ligt het eraan dat we beiden niet van vis houden, slimmerd. En nu is het vrede. Geen poppenkast meer... Jij geniet van jouw weekend en ik van de mijne. En maak je maar geen kopzorgen om mij. Ik red me wel.

ANNA: *(heeft ondertussen de krant in haar hand)* Mhm...

HARRIE: *(merkt het en plaagt haar alleen maar)* Nou ja, en als die stripperin er is, dan worden we vanzelf wel heet. *(vergewist zich)*

dat Anna nog leest) En in een bordeel kan men ook overnachten en wat te eten en drinken is daar ook bij. *(grijnst over zijn eigen grap)*

ANNA: Doe die dames dan de beste groeten van mij. Je kan ze ook gelijk behouden. Zie je, dat is het verschil tussen mannen en vrouwen. Ik zeg multitasking... Ik kan lezen en naar jou luisteren. Daar zou je ook een stukje van moeten hebben. En omdat je dat niet beheerst, kan je helemaal in je eentje de tafel afruimen voor je gaat. Ik wens je een mooi weekend en tot zondag. *(neemt haar tas en jack en gaat af richting uitgang)* Ach, en pas goed op jezelf!
(Anna af)

HARRIE: Vrouwen zijn toch vaak erg achterbaks. 1 – 0 voor Anna *(moet niesen)* Oh, niet ziek worden. Shit. *(stelt zichzelf gerust)* Ach, dat kwam beslist door die vissenpraat. Mijn neus hoeft alleen het woord vis maar te horen en dan krijgt hij al allergische aanvallen. *(niest meerdere keren achtereen)* Zeg ik toch! *(kijkt zoekend om zich heen)* Waar heeft Anna toch de zakdoeken neergelegd? *(trekt meerdere laden open)* Gisteren lagen ze nog hier... Dat kan toch alleen maar door haar hormonale opruim woede geweest zijn... Boah, ik verheug mij op een vrouwenvrije tijd in dit weekend. *(niest weer)* Maar nu heb ik eerst een tissue nodig. Hopelijk heeft ze die superzachte gekocht, van die andere wordt mijn neus zo snel pijnlijk.

(hij gaat zoekend af, er wordt gebeld. Harrie komt met zakdoekjes en een rugzak terug)

Ja, ja... *(steunt)* Mens ergens doen mijn knoken zeer. *(hij opent de deur. Dolf komt binnen in complete hengel outfit en regenjas. Hij heeft een sixpack bier bij zich en wil voor beiden een flesje bier openen)*

DOLF: *(denkt na om toch het bier nog niet te openen)* Nee, moment, zo'n goeie blonde... dat hebben we nodig. *(tot Harrie)* Hé, ouwe reus, alles in orde? Startklaar? Kom, laten we er een open maken.

HARRIE: Nou ja, dat zou ik graag willen, maar Anna is daar niet zo weg van als we bier in huis hebben. Radler kan ik je aanbieden.

DOLF: Wil je me vergiftigen? Tja, Harrie, dan moeten we wel gelijk naar de tank gaan. *(zegt het en opent nu toch een bier uit het sixpack)* Mijn God, Harrie, hoe kan je zo onder de pantoffel zitten? Wat is er van die oude rebel geworden?

HARRIE: Ja, is al goed. Proost!

(beiden stoten aan)

HARRIE: Op die goeie ouwe tijd. *(neemt een slok, vertrekt zijn gezicht)* Boah, dat is koud. Dat vereist wat van een van de amandelen... Oh, nee, nu krijg ik ook nog halsspijn.

DOLF: Zeg eens, wat gaat er bij jou verkeerd... Niet alleen volledig onrebels, maar ook nog een zacht ei.

HARRIE: Ik ben geen zacht ei. Ik denk dat ik ziek word.

DOLF: Oh nee, dat gaat niet! Is het erg?

HARRIE: Ach, zal wel niet ernstig zijn. Weet je wat, ga naar de auto en ik pak nog snel een paar aspirines in.

DOLF: Zo mag ik het horen. *(roept een slagzin)* Wat zijn we?

HARRIE: Mannen!

DOLF: Wat willen we?

HARRIE en DOLF: Zuipen, 's morgens, 's middags, 's avonds

DOLF: Proost!

(beiden stoten aan en drinken dan om wie het beste is)

DOLF: *(is als eerste klaar en laat een boer)* Het kan een koud weekend worden, ik ga vast m'n bed in.

(Dolf pakt zijn spullen en gaat dan af, zingt daarbij een drinklied)

HARRIE: *(zet opgelucht zijn steeds nog niet lege flesje neer)* God, dat brandt in mijn nek. Snel wegkieperen anders haalt Dolf gelijk rum. Dat ik dat niet vergeten ben. *(kiept de rest in de bloemenbak, of vaas)* Zo, nu nog mijn medicijnen. *(loopt naar een kast)* Ach, als ik het niet dacht... Was ook doof toen die arts daar stond, waar ze/hij altijd stond. *(loopt naar een andere kast en vindt het)* Aspirine, paracetamol, neusspray, hoesttabletten... mmh... *(pakt een tas)* Ach kom, *(schuift alle medicamenten in de tas)* Zeker is zeker.. Zo... *(ziet de onopgeruimde ontbijt tafel, overlegt kort)* Nee, nee, nee, ik kleine rebel. Had Anna zelf moeten afruimen en tot zondag heeft zij zich al weer opgewonden. *(neemt de tas)* Wat zijn wij? Mannen. Wat willen wij? Zuipen, 's morgens, 's middags. 's Avonds!

(Harrie gaat af, kort daarop komt Anna met tassen beladen binnen. Ziet er wat uitgeput uit)

ANNA: *(laat de tassen zakken, ziet dan de ontbijttafel)* Typisch een

man, zelfs dat is te veel verlangd. Waarschijnlijk was Dolf te vroeg hier en geneerde hij zich om het huishouden te doen. Hoofdzaak is, die drinken niet meer tot ze bewusteloos zijn. Bij de laatste keer kon ik ze uit het noodhospitaal afhalen en onze auto moest compleet gereinigd worden. Nou ja, laat ze maar denken dat ze volwassen zijn, alsof ze dat ooit zullen worden.

(er wordt gebeld)

ANNA: *(opent de deur en krijgt een krijsaanval)* Isabel!!

(Isabel doet mee met het krijsconcert. En valt haar vriendin in de armen, ze heeft een tas/koffer bij zich)

ISABEL: Anna, eindelijk, na zoveel jaren.

(beiden draaien zich samen een paar maal in het rond en kunnen elkaar nauwelijks loslaten)

ANNA: *(herstelt zich als eerste, neemt wat afstand van Isabel)* Maar, Isa, wat ben je vroeg. Ik wilde je van het station ophalen.

ISABEL: Ach, onzin, je hoeft je om mij geen moeilijkheden maken. Mens, wat verheug ik mij om jou eindelijk terug te zien. Kom, laat me eens kijken. *(draait Anna rond)* Nog steeds dat vlotte meisje van toen.

ANNA: En jij, het lijkt erop dat je nog datzelfde gekke mens bent als vroeger. Kom Isa, daarop nemen we er eentje. Sekt?

ISABEL: Oh, alsjeblieft, Anna, je bent toch niet echt zo een sekt drinkende burgerlijke meid geworden?!

ANNA: Als ik goed nadenk, nee, dat ben ik niet. Even wachten, en voel je thuis. *(ze verdwijnt in de keuken)*

ISABEL: *(kijkt om zich heen)* Leuke spulletjes. *(roept)* Mens, Anna, je hebt het goed voor elkaar. *(neemt nog wat van de ontbijttafel)* Nou ja, alleen opruimen moet je nog leren.

(Anna komt met twee blikken Radler terug. Beiden laten de blikken gelijk sissen)

ANNA: Op de goeie ouwe tijd!

ISABEL: Op het nu en hier!

(beiden stoten aan en nemen een grote slok)

Ha, dat doet goed... ik ben blij eindelijk hier te zijn. Maar, kom op, vertel. Hoe gaat het met jou, wat doe je zoal? Waar is je man? Ik wil alles weten.

ANNA: Ja....wat zal ik zeggen. Je ziet het, uiteindelijk ben ik toch een van die burgerlijke tutten geworden wat we nooit wilden zijn. Huisje, boompje, beestje. Alleen kinderen hebben we niet, maar dat was niet zo bedoeld. Harrie is aan het vissen. En jij? Wat brengt jou zo plotseling hierheen? Je bent toch niet speciaal voor mij van dat verre Londen gekomen? Hoor je nu tot de High Society en zeg je jij en jou tegen de koning?

ISABEL: Onzin, na mijn studie ben ik de wereld ingezogen. Ik bedoel, hier lok je niemand uit de openbaarheid weg, nou ja, dat aanbod van die baan uit Londen kwam net op tijd. Een man heb ik niet nodig, en voor een goede oude vriendin reist men ook vanuit Londen. Mij gaat het goed, ik heb een prima inkomen.

ANNA: Wow, dat klinkt goed. Tja...

ISABEL: Tja...

(er ontstaat een kort onaangenaam zwijgen, als twee na zo'n lange tijd elkaar moeten vinden)

ANNA: Ja, dan...

ISABEL: Ja, dan...

ANNA: Weet je wat?! Ik ruim nu eerst de tafel af, voordat die worst uit zichzelf naar de keuken loopt, en dan gaan we samen een rondje door de stad (*of dorp*) maken en eten ergens een kleinigheid. Wat vind je ervan? Eens kijken wat je nog van onze stad herinnert. Er is hier en daar wel wat veranderd.

ISABEL: Echt waar? In deze plaats waar de klok eigenlijk terug draait? Maar ik vind het een prima idee. Ik moet alleen kort even bellen. Is het oké als ik jou alleen op laat ruimen?

ANNA: Dat ben ik van mijn echtgenoot gewend – buiten dat, ben jij hier te gast. Dus, ontspan je.

(ze neemt de ontbijtspullen en gaat af richting de keuken)

ISABEL: *(wacht tot Anna ook werkelijk weg is en toetst dan een nummer in)* Ja, hallo. Isabel keizer hier!... Ik had ja gezegd, ik meld me... Natuurlijk ben ik in Nederland, dat wilde mijn tante toch... Ja, wij kunnen met de voorbereidingen beginnen. Wanneer komt u dan?... Ja, perfect, dat krijg ik voor elkaar... Ja, ik woon op Kerkstraat 12... Ja, dan komt u toch langs. Oh, juist, en dat testament, ik bedoel, wanneer kan ik met het geld, wanneer wordt de laatste wil geopend?... Oké, ja, tot later dan. *(stopt met bellen)*

ANNA: *(komt terug)* Zijn er problemen? Is er wat gebeurd?

ISABEL: *(probeert normaal te doen)* Nee, nee, alles oké. Kom, Anna, laat me jou... ik bedoel onze plaats zien. *(ze haakt in bij Anna)*

ANNA: Ja, dat doen we zeker. Hup, daar gaan we.

(beiden gaan af. Isabel vergeet haar telefoon, een moment blijft het toneel leeg, dan duikt Dolf op)

DOLF: *(kijkt eerst om zich heen)* De lucht is rein. *(komt met het volledige hengel pakket binnen)* Harrie heeft gezegd, je kan de sofa hier ergens uit trekken. *(gaat naar de sofa en zoekt hoe het moet)* Ach, wat moeten we nu doen? Harrie rochelt alleen wat voor zich uit, heeft rillingen en sterft bijna. Dan kunnen we slecht aan zee zitten en hengelen. Dus verleggen we ons weekend naar hier. Ik sta mijn maat in zijn moeilijkste uren bij. Met een mannengriep is uiteindelijk niet te spotten. Hoofdzaak is dat ik niet aangestoken word, dus moet ik mij goed desinfecteren. Het beste begin ik er gelijk mee. *(neemt een veldfles uit de tas, drinkt en maakt de sofa in orde)* Zo, klaar, en nu haal ik de patiënt. Zou Anna het weten? Ach, wat zou het, als haar man zo ziek is moet een goede echtgenote begrip hebben voor een beste vriend die hem niet alleen laat. Dat is mijn plicht en Harrie zou dat ook voor mij doen. Dus haal ik nu de stervende zwaan.

(Dolf lacht om zijn grap als hij afgaat. Terwijl hij af gaat komt Eberhart op)

Jaja, gaat u rustig naar binnen, familie de Wit woont hier.

(Dolf af, Eberhart komt goed gekleed binnen, iets spitsig. Hij heeft een aktekoffer bij zich)

EBERHART: Hallo, is daar iemand? Klokkenspel is mijn naam... Mevrouw keizer? We hebben gebeld... Onvriendelijk, wat wonen hier voor primaten?

ISABEL: *(komt op, zich haastend bekijkend in de spiegel. Ziet de heer klokkenspel)* Ach, mens, meneer Klokkenspel, daar bent u ja. Sorry dat ik me verlaat heb maar zoals ik zie heeft u zelf de weg al gevonden. Hoe bent u hier binnen gekomen?

EBERHART: En u bent?

ISABEL: Isabel Keizer, we hebben gebeld over het testament.

EBERHART: Aha, en wie was die man die me zo even binnen gelaten heeft? U weet dat uw tante, God hebbe haar ziel, daar niet blij mee zou zijn als u hier met zomaar een man...

ISABEL: (*verward*) Hoezo zomaar een man?

EBERHART: Nou, die hier net naar buiten gegaan is?

ISABEL: (*weet het nog steeds niet, maar gaat er op in*) Oh, hij, dat is toch gewoon een arbeider, sorry. Maar laten we toch niet over onze kapotte waterleiding praten. U bent hier toch wegens mijn Tante Lucy... Goed, u bent wegens het testament hier gekomen, en eigenlijk moeten wij nu relatief snel...

EBERHART: Maar, maar, lieve dame, niet zo snel met die wilde paarden. Voor we aan het testament toe komen, moet ik eerst enige formaliteiten met u ophelderen. Waarbij ik vind, gaandeweg...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto